

Predmet: Zvornik II (Branko Grujić i Branko Popović)

Broj predmeta: K.V.br.6/08.

Glavni pretres 18. 03. 2010.

Izveštaj: Slavica Jovanović i Našata Kandić punomoćnice oštećenih

Saslušanje svedokinje-oštećene Ermine Suljić

Do maja 1992. živela je sa porodicom u selu Lupe. U aprilu Srbi iz okolnih sela pucali u pravcu njihovih kuća, pa su zbog toga otišli u Kalesiju. Njenu i svoju porodicu do Kalesije prevezao je Agan Lupić. Nakon nedelju dana Agan Lupić je sa nekim razgovarao telefonom i rekao da je bezbedno i da mogu da se vrate svojim kućama. Na njeno pitanje ko mu je to rekao odgovorio je da se čuo sa Branom Grujićem iz Zvornika. Pri povratku na Crnom vrhu su videli grupu srpskih vojnika. Nakon mesec dana seoskim putem je prolazila srpska vojska koja im je pretila, a ponovilo se i pucanje na njihove kuće, tako da su po drugi put napustili kuće i otišli u selo Durakovići. Kada su pokušali sa se vrate kako bi uzeli nešto hrane Srbi iz sela Barice i Jankoviću koji su se uselili u njihove kuće, branili su im to i govorili im da im tu više nije mesto. Pred kraj maja Agan Lupić im je rekao da treba da odu u Klisu i da će odatle muslimansko stanovništvo biti preseljeno prema Sapni. U Klisi su bili na samom ulazu u selo. Nakon par dana u Klisu je došla srpska vojska koja je na raskrsnici prema Sapni postavljala tekove. Vojnici su tražili Agana Lupića i on je sa njima nešto razgovarao na tenku. Kada je sišao sa tenka saopštio im je da ne idu prema Sapni već prema Bijelom Potoku i to bez traktora i ostalih prevoznih sredstava na kojima su im bile najpotrebnije stvari. Sav okupljeni narod postrojio se u koloni po dvoje i krenuo seoskim putem prema Bijelom Potoku. Sa njihove leve i desne strane stajali su srpski vojnici sa oružjem uperenim u njih. Sa brda kod sela Durakovići videli da je na Bijelom Potoku parkiran veliki broj kamiona šlepera. Na Bijelom Potoku srpski vojnici razdvojili su muškarce od žena. Kada je suprug hteo da joj da sina od tri godine kojeg do tada nosio, vojnici su rekli da će i njega zadržati jer će on za nekoliko godina biti muškarac. Tu je zarobljen i njegov stric Zeir Suljić, kao i 13 članova njegove bliže familije. Ona, njen sin i svekrva popeli su se u kamione koji su prvi otišli sa Bijelog Potoka. U kamionu sa njima bila je i porodica Agana Lupića. Odvezeni su do Memića gde su pušteni i prešli na slobodnu teritoriju. Nakon mesec dana rodila je ćerku. Neko vreme bili su smešteni u kasarni, onda u školu u Dubravama, a do povratka kuću 2005. u Živinicama.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Aganu Lupiću su, kao i svim muškarcima na Bijelom Potoku, ruke bile vezane na potiljku. Njega je nešto kasnije videla u Živinicama. Čula je da je on u Tuzlu nosio neki spisak zarobljenih na Bijelom Potoku radi razmene za zarobljene Srbe. Za optuženog Branka Grujića zna da je za vreme rata bio opštinski rukovodilac, a i Agan Lupić je rekao da je telefonom razgovarao sa njim.

Svi komšije Srbi vojnosposobni su bili naoružani od početka maja 1991. Oni su opljačkali njihove napuštene kuće. Dok se kolona kretala prema Bijelom Potoku videla je da srpski vojnici tuku nekog muškarca, a čula je da su tučeni i drugi, da su a neki ubijeni.

Pitanja branilaca optuženih

Ne voli da pominje Agana Lupića jer ga smatra saučesnikom srpske vojske koja je zarobila i ubila njihove najmilije.

Pitanja predsednice suda

Mnogi od srpskih vojnika nosili su crne maske na glavama, a svi su bili naoružani automatskim naoružanjem. Svi traktori i ostala prevozna sredstva su sa stvarima ostala u Klisi. Na Bijelom Potoku videla je i svog poznanika Dragana Stevića, koji je stajao po strani i gledao kolonu koja se kretala ka Bijelom Potoku.

Primedba optuženog Branka Grujića

Optuženi Branko Grujić je istakao primedbu na iskaz svedokinje-oštećene u smislu da ona nije mogla da njegovo ime čuje od Agana Lupića, na šta je ona veoma ubedljivo odgovorila da je sigurna u to da joj je Agan Lupić rekao da je razgovarao sa Brankom Grujićem iz Zvornika.

Fond za humanitarno pravo